

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคพลังเศรษฐกิจไทย

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมืองโดยความเห็นของคณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรคพลังเศรษฐกิจไทย ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๑๒ /๒๕๕๕ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการการบริหารพรรคพลังเศรษฐกิจไทย ดังนี้

นโยบายพรรคการเมือง

พรรคพลังเศรษฐกิจไทย พ.ศ. ๒๕๕๕

“พรรคพลังเศรษฐกิจไทย” จะยึดมั่นในอุดมการณ์ของการบริหารพรรคที่อยู่ภายใต้กฎหมายของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ และจะยึดผลประโยชน์ของชาติและประชาชนเป็นหลักในการบริหารประเทศ จึงได้กำหนดนโยบายของการบริหารไว้ ๑๖ ด้าน ดังนี้

๑. นโยบายด้านการเมืองการปกครอง

ปัญหาการเมืองนับว่าเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศชาติ ฉะนั้น พรรคพลังเศรษฐกิจไทย จึงเน้นการแก้ไขปัญหาหลักของชาติด้วยการเริ่มต้นจัดระเบียบการเมืองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขของชาติ โดยจะเน้นความสำคัญในการบริหารตามหลักการของระบอบประชาธิปไตยที่จะตั้งพรรคการเมืองของประชาชน เพื่อประชาชน ดังต่อไปนี้

(๑) ให้อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการเป็นของประชาชน โดยประชาชนเพื่อประชาชน โดยยึดถือระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ

(๒) ให้คนไทยทุกหมู่เหล่า มีสิทธิเสรีภาพสมบูรณ์ ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และปลูกฝังจิตสำนึกส่งเสริมให้คนไทยมีความรักชาติบ้านเมือง และมีจิตสำนึกในหน้าที่ของตนที่มีต่อชาติบ้านเมือง และมีจิตสำนึกแห่งอุดมการณ์ประชาธิปไตยที่แท้จริง

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนรัฐธรรมนูญฉบับที่ส่งเสริมประโยชน์สูงสุดแก่บ้านเมืองและประชาชนและแก้กฎหมายบางฉบับที่ล้าหลัง ที่ยังไม่เป็นประชาธิปไตยโดยสมบูรณ์

(๔) สนับสนุนและส่งเสริมให้ข้าราชการประจำมีส่วนร่วมตรวจสอบทางการเมืองอย่างเปิดเผย เพื่อเพิ่มจิตสำนึกในการรับใช้ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และประชาชน

(๕) ส่งเสริมการกระจายอำนาจการปกครองจากส่วนกลางสู่ภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นอย่างมีระบบเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการดำเนินงาน และการกระจายความเจริญสู่ชนบทอย่างแท้จริง ให้ยึดถือการปกครองท้องถิ่นเป็นฐานในการฝึกอบรมประชาธิปไตยในระดับรากแก้ว

(๖) ให้การสนับสนุนการป้องกันและปราบปราม การทุจริตคอร์รัปชัน และประพฤติมิชอบในวงราชการและเอกชน และยึดถือการทุจริตคอร์รัปชัน เป็นอาชญากรรมร้ายแรงของชาติ โดยการเสริมสร้างระบบคุณธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต

(๗) ส่งเสริมให้ประชาชนทุกสาขาอาชีพ มีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างกว้างขวาง และเผยแพร่ความรู้ความคิดทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ

(๘) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีมาตรฐานในงานของราชการ และรวมทั้งการเลื่อนตำแหน่งของข้าราชการทุกระดับชั้น เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมภายใต้ระบบคุณธรรม และความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงานสูงสุด

(๙) ปกป้องคุ้มครองและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ และพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์อย่างเต็มความสามารถ

(๑๐) ปลุกฝังจิตสำนึก และอุดมการณ์แห่งประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติแก่ประชาชนและข้าราชการอย่างกว้างขวาง

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

(๑) ทบทวนและพัฒนาแผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้ตรงกับสภาพความเป็นจริง โดยยึดหลักของระบบเศรษฐกิจการแข่งขันเสรีแบบมีขอบเขตที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมไทยและประเทศชาติ แบบมุมมองเข้ามาข้างใน เพื่อพิจารณาศักยภาพและความเชี่ยวชาญของคนไทย ที่สอดคล้องกับความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาของไทย

(๒) ให้มีการสนับสนุนการกำหนดมาตรฐานของผลผลิตทางการเกษตรและอุตสาหกรรมภายในประเทศเพื่อการส่งออกที่มีคุณภาพ

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา โดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้สิ้นเปลืองน้อยที่สุด เพื่อประโยชน์สูงสุดของชาติโดยรวม

(๔) ปฏิรูปที่ดินเพื่อให้เกษตรกร ชาวนา ชาวไร่ มีที่ทำกินเป็นของตนเอง และกำหนดพื้นที่ทางการเกษตร ป่าไม้ อุตสาหกรรม และที่อยู่อาศัยให้แน่นอนทั่วประเทศ

(๕) พัฒนาระบบรัฐวิสาหกิจ ภายใต้หลักการแข่งขันเสรีและการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ โดยรัฐบาลต้องถือหุ้นเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนหุ้นทั้งหมดในกรณีของรัฐวิสาหกิจหลัก และอาจจะไม่ถึงกึ่งหนึ่งของจำนวนหุ้นทั้งหมดในกรณีที่เป็นรัฐวิสาหกิจรอง

(๖) กระจายความเจริญ และสนับสนุนการเพิ่มงานไปสู่ชนบท เพื่อผ่อนคลายความแออัดในเมืองหลวง

(๗) ปรับปรุงการจัดเก็บภาษีต่าง ๆ ให้ถูกต้องและเป็นธรรม กำหนดมาตรการควบคุมราคาสินค้า เครื่องอุปโภค บริโภค ตลอดจนการค้ากำไรเกินควร และป้องกันการกักตุนสินค้าอย่างมีประสิทธิภาพ

(๘) ยกกระดับมาตรฐานการครองชีพและความเห็นอยู่ของประชาชนให้สูงขึ้น เพื่อให้สอดคล้องต่อการพัฒนาของประเทศโดยการดำเนินมาตรการจ้างงานเต็มอัตรา

(๙) แก้ไขปัญหาการเงิน การคลัง และการธนาคารให้สอดคล้องกับปัญหาเศรษฐกิจหลักเสี่ยงการผูกขาดและให้มีการควบคุมการปล่อยสินเชื่ออย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อรักษามาตรฐานเงินตราของประเทศโดยยึดถือความเป็นอิสระและมาตรฐานสากลเป็นหลัก

(๑๐) ป้องกันมิให้เกิดภาวะเงินเฟ้อหรือภาวะการเงินใด ๆ โดยให้ความสำคัญในการจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดินอย่างเหมาะสมด้วยการประหยัดและป้องกันการรั่วไหล

(๑๑) ร่วมมือกับต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งชาติเศรษฐกิจอาเซียน ในด้านการลงทุนทางด้านเศรษฐกิจภายใต้หลักของความเป็นอิสระและพึ่งตนเอง โดยยึดหลักการเสียเปรียบน้อยที่สุดเป็นหลัก และมีความจำเป็นต่อระบบเศรษฐกิจไทยอย่างแท้จริง

(๑๒) ส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศโดยมุ่งไปที่ตลาดที่หลากหลาย และสนับสนุนให้คนไทยแสวงหาตลาดการค้าและการลงทุนในประเทศต่าง ๆ ในยุโรปตะวันออก เอเชียกลาง แอฟริกาและละตินอเมริกา

(๑๓) พัฒนาการวางผังเมืองและการใช้ที่ดินของทุกจังหวัดให้เป็นระเบียบ และได้มาตรฐานตามหลักการจัดผังเมืองสากล และเน้นการก่อสร้างที่ได้มาตรฐานและมีที่มาของศิลปะของชาติไทยในการออกแบบและก่อสร้างรวมทั้งวัสดุที่จะนำมาใช้ในการก่อสร้าง ตลอดจนการจำกัดขอบเขตการขยายตัวของชุมชนเมือง และกระบวนการเกิดเป็นเมืองเพื่อสงวนที่ดินเพื่อการเกษตรกรรมสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหาร

(๑๔) สนับสนุนให้ข้าราชการและประชาชนทั่วไปมีความเป็นอยู่และดำเนินชีวิตตามแบบของเศรษฐกิจพอเพียง และการพึ่งตนเองเป็นหลัก

(๑๕) ส่งเสริมแนวทางในการพัฒนาประเทศแบบมุ่งมองเข้ามาในประเทศ เพื่อพิจารณาศักยภาพของความหลากหลายทางชีวภาพของชีวภูมิศาสตร์ของไทย ความเชี่ยวชาญของคนไทยและภูมิปัญญาของคนไทยในแต่ละท้องถิ่น เพื่อเป็นฐานของการพัฒนาระบบเศรษฐกิจหลัก และระบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๓. นโยบายด้านสังคมและวัฒนธรรม

(๑) ป้องกันและแก้ไขเหตุแห่งความไม่เป็นธรรมในสังคมและโอกาสทางสังคมทุกระดับ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนกระทั่งถึงระดับชาติ พร้อมทั้งสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนทุกหมู่เหล่า

(๒) ศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการจัดให้บริการสวัสดิการสังคมแก่คนไทยให้ครบทุกวงจรชีวิต ตั้งแต่เด็ก วัยรุ่น วัยทำงาน และวัยชรา เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันและความมั่นคงของชีวิตให้แก่คนไทยทุกคน

(๓) ดำเนินการเป็นขั้นตอนในการประกันสังคมแบบครบวงจร โดยให้แผนการประกันสังคมนั้นสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสภาพความเป็นจริงของสังคมไทยในขณะนั้น ๆ

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติ มุ่งรื้อฟื้นภูมิปัญญาท้องถิ่นและประวัติศาสตร์ท้องถิ่นทั่วประเทศ

(๕) ให้สิทธิเสรีภาพกับประชาชนในการนับถือศาสนาและสามารถประกอบศาสนพิธีที่ประชาชนเลื่อมใสศรัทธาเพื่อความบริสุทธิ์ และให้สถาบันทั้งหลายมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมและวัฒนธรรมอย่างถูกต้อง

(๖) กำหนดมาตรการและวิธีปลูกฝังชาตินิยมและค่านิยมที่ดีงาม ให้แก่เยาวชนและประชาชนทุกหมู่เหล่า เพื่อส่งเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อประเทศ

๔. นโยบายด้านการเกษตรและสหกรณ์

(๑) มุ่งส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรรมให้เข้มแข็ง เพื่อเป็นฐานของการก้าวไปสู่การพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรม เพื่อก่อให้เกิดดุลยภาพในระบบเศรษฐกิจไทย และเพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตอาหารและการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหาร และการผลิตพลังงานทดแทน

(๒) มุ่งส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาวัตถุดิบจากภาคเกษตรกรรมเพื่อแปรสภาพด้วยกระบวนการอุตสาหกรรมให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่ตอบสนองต่อตลาดภายในและนอกประเทศ และมีมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้น ทั้งในภาคกิจกรรม ประมง ปศุสัตว์ และป่าไม้ ตลอดจนสมุนไพรและว่านต่าง ๆ

(๓) ส่งเสริมและปรับปรุงแก้ไขระบบสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกรและกลุ่มสาขาอาชีพทุกรูปแบบให้มีประสิทธิภาพและมีบทบาทที่เข้มแข็งขึ้นทั้งด้านการผลิตและการจัดจำหน่าย ตลอดจนการบริหารองค์กรเพื่อการพึ่งตนเองในยุคโลกาภิวัตน์ผกผัน

(๔) ประกันการผลิตและราคาผลผลิตของเกษตรกรอย่างเป็นระบบและเป็นธรรม เพื่อแก้ปัญหาการผลิต และราคาผลผลิตที่ตกต่ำ

(๕) ส่งเสริมการค้าและพัฒนากิจกรรมอินทรีย์แบบผสมผสานและแบบปลอดภัยให้สอดคล้องกับการศึกษาค้นคว้าด้านเทคโนโลยีชีวภาพ ขยายตลาดสินค้าเกษตรกรรมแบบปลอดภัยให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

(๖) ปรับปรุงระบบชลประทาน แหล่งน้ำต่าง ๆ ให้ทั่วถึงทุกภาค เพื่อผลผลิตทางการเกษตร การผลิตน้ำประปา และการป้องกันน้ำท่วมอย่างเป็นระบบ

(๗) สนับสนุนการตลาดการเกษตรของสหกรณ์จังหวัดทุกจังหวัดเพื่อผลการตลาดภายในประเทศและตลาดส่งออกอย่างเป็นระบบ

(๘) ปรับปรุงระบบและวิธีการปฏิรูปที่ดินให้เป็นรูปธรรมอย่างจริงจัง เพื่อป้องกันการลู่ล่าเขตที่ดินที่เป็นป่าสงวนและที่สาธารณะ

(๙) สนับสนุนการปลูกป่าชายเลนทั่วประเทศเพื่อส่งเสริมการเพาะพันธุ์ปลาทามธรรมชาติ

(๑๐) ให้การสนับสนุนการประมง รวมทั้งประมงน้ำจืด ประมงชายฝั่ง และประมงไกลฝั่ง โดยออกมาตรการการทำประมงในเขตหวงห้ามและฤดูวางไข่อย่างเป็นระบบ

๕ นโยบายด้านพัฒนาอุตสาหกรรม

(๑) ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรมอย่างเต็มรูปแบบและต่อเนื่อง และจัดทำแผนการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรอุตสาหกรรมทั่วประเทศ เพื่อจัดตั้งชุมชนเกษตรอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามความเหมาะสมของสภาพภูมิอากาศ สภาพภูมิศาสตร์ และความหลากหลายทางชีวภาพของแต่ละท้องถิ่นและภูมิภาค ตลอดจนการกำหนดเขตและโซนส่งเสริมการเกษตรและการประกันราคาในแต่ละชุมชน

(๒) สนับสนุนให้การคุ้มครองผลผลิตที่สามารถผลิตได้ภายในประเทศ

(๓) ปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนทุกหมู่เหล่าใช้ผลิตภัณฑ์โดยคนไทย

(๔) สนับสนุนและส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐและผู้ที่มีขีดความสามารถด้านต่าง ๆ ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนามาตรฐานทางอุตสาหกรรม และผลผลิตด้านอุตสาหกรรม

(๕) ส่งเสริมอุตสาหกรรมการส่งออกขนาดกลางและขนาดย่อม ตลอดจนอุตสาหกรรมภายในครัวเรือนของชุมชนให้เป็นรูปธรรม

(๖) เร่งรัดการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก และความจำเป็นขั้นพื้นฐาน ตลอดจนสาธารณูปโภคให้พอเพียงเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศ และการร่วมลงทุนกับต่างประเทศในกิจการที่เหมาะสม

(๗) สนับสนุนให้สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ตลอดจนอาจารย์และนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการค้นคว้า พัฒนาและวิจัยเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และคุณภาพของผลผลิตอุตสาหกรรม และเกษตรอุตสาหกรรมของประเทศ

(๘) ควบคุมมลภาวะที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมอย่างเข้มงวด เพื่อรักษาไว้ซึ่งสภาพสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติที่ดีตามมาตรฐานสากล

(๙) ให้การสนับสนุนและคุ้มครองโรงงานอุตสาหกรรมทั้งขนาดกลางและขนาดใหญ่ของคนไทย เพื่อที่จะเป็นหลักของระบบอุตสาหกรรมของชาติในเชิงการผลิตเพื่อการตลาดทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

(๑๐) ให้การสนับสนุนการลงทุนร่วมกันกับบริษัทต่างชาติ และโรงงานอุตสาหกรรมที่จำเป็นในรูปแบบของการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่มีฐานการผลิตอยู่ในประเทศไทย

๖. นโยบายด้านการศึกษา

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนรักการเรียนและการศึกษาหาความรู้ตลอดเวลา

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนที่มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่มีฐานะยากจนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานสามารถเข้าเรียนได้โดยไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียนทุกระดับการศึกษา

(๓) สนับสนุนการศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการให้เยาวชนไทยทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับอุดมศึกษาโดยที่ไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียน

(๔) ส่งเสริมให้มีการรื้อฟื้น และศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่นและประวัติศาสตร์ท้องถิ่นตลอดจนการศึกษาประวัติศาสตร์ชาติไทยที่มีหลักฐานยืนยันความถูกต้อง

(๕) ออกมาตรการให้ครูและอาจารย์ต้องมีการพัฒนาในการสอนให้มีประสิทธิภาพ และคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาของชาติ

(๖) ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการพัฒนาการศึกษาของโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคต

(๗) สนับสนุนให้สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทุกระดับได้มีการดำเนินกิจกรรมเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และทัศนศึกษาร่วมกัน จัดการความขัดแย้งระหว่างสถาบันศึกษาให้มีมาตรการอย่างเฉียบขาดกับนักเรียน นักศึกษาที่ประพฤติผิดกฎของสถาบันการศึกษาอย่างร้ายแรง

(๘) สนับสนุนให้มีการผลิตบุคลากรในสาขาวิชาชีพที่กำลังขาดแคลน โดยมุ่งเน้นเพื่อให้ความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต เช่น ด้านวิทยาศาสตร์ การแพทย์ และวิศวกรรม เป็นต้น ให้พอเพียงทั้งปริมาณและคุณภาพ

(๙) สนับสนุนให้ผู้ที่ย้ายโอกาส และผู้พิการมีโอกาสเข้าศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพมากขึ้น โดยยึดถือการพึ่งตนเองเป็นหลัก

(๑๐) เสริมสร้างสวัสดิการ ขวัญกำลังใจ และสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ให้แก่ครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาทุกระดับชั้น และการปรับอัตราเงินเดือนให้สูงขึ้นเพื่อสอดคล้องกับมาตรฐานในการครองชีพ

(๑๑) ปรับปรุงโครงสร้างการบริหาร และการดำเนินการทั้งปวงของสถาบันการศึกษา ให้เจริญก้าวหน้า และคล่องตัว ตลอดจนอิสระในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๗. นโยบายด้านการป้องกันประเทศและความมั่นคง

(๑) พัฒนาพลังอำนาจของชาติให้เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพทุกด้านพร้อมที่จะเผชิญภัยคุกคามจากภายในและภายนอกประเทศทุกรูปแบบ

(๒) ให้กองทัพมีบทบาทในการพัฒนาและร่วมมือเสริมสร้างความมั่นคงของชาติทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

(๓) สร้างและพัฒนาอาวุธยุทโธปกรณ์ บนพื้นฐานการพึ่งตนเองอย่างคุ้มค่าและประหยัด

(๔) ปรับปรุงและสนับสนุนด้านสวัสดิการทหาร องค์กรทหารผ่านศึกและครอบครัวทหารให้ดีขึ้น เพื่อขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่รับใช้ประเทศชาติ

(๕) ปรับปรุงโครงสร้างของกองทัพให้มีขีดความสามารถ ศักยภาพ ความน่าเชื่อถือ และความเข้มแข็งอย่างต่อเนื่อง โดยจัดให้มีการส่งเสริมทางการศึกษา การซ้อมรบ การฝึกอบรบทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

(๖) ประสานความร่วมมือกับมิตรประเทศในการแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ทางการทหาร เพื่อผลประโยชน์ร่วมกันในการฝึกซ้อมรบ หรือการแลกเปลี่ยนความรู้เทคโนโลยีที่ทันสมัย ซึ่งกันและกัน

(๗) ตั้งหน่วยตรวจสอบพิเศษ เพื่อป้องกันและติดตามการแทรกแซงกิจการต่าง ๆ การทำจารกรรมจากขบวนการก่อการร้ายจากภายนอกประเทศอย่างจริงจัง

(๘) ให้เพิ่มประสิทธิภาพของกำลังทหาร ตำรวจตระเวนชายแดน และสิ่งอำนวยความสะดวกตลอดตามแนวชายแดนและแนวชายฝั่งทั่วประเทศ เพื่อป้องกันการถูกล้ำแทรกแซงจากต่างประเทศ

(๙) ให้เพิ่มประสิทธิภาพและความเข้มงวดของระบบตรวจสอบคนเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ผู้ลี้ภัย ผู้ลี้ภัยทางการเมือง ฯลฯ

(๑๐) กำหนดแผนและมาตรการความมั่นคงของชาติให้เป็นรูปธรรมและชัดเจน

๘. นโยบายด้านการต่างประเทศ การค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ

(๑) ดำเนินนโยบายแห่งอำนาจและเป็นกลางอย่างอิสระโดยยึดหลักการของผลประโยชน์และความมั่นคงของชาติเป็นหลัก ส่งเสริมการใช้การทูตเป็นแนวทางในการป้องกันประเทศและความมั่นคงของชาติ

(๒) กระชับความสัมพันธ์อันดีกับต่างประเทศทุก ๆ ประเทศโดยไม่เลือกหลักการปกครองที่เหมือนหรือแตกต่างกัน และให้ความสำคัญด้านการทูตอย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้องตามขนบธรรมเนียมประเพณีทางการทูต

(๓) ให้ความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ และไม่แทรกแซงกิจการภายในประเทศ

(๔) ทบทวนและปรับปรุงสนธิสัญญาต่าง ๆ ที่ประเทศไทยเสียเปรียบให้ดีขึ้นอย่างสมบูรณ์แบบ

(๕) สนับสนุนและส่งเสริมให้สถานทูตไทยที่ประจำอยู่ในประเทศต่าง ๆ เป็นตัวกลางในการขยายงานด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมไทย การค้าขายและการส่งออกอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นไปที่ประเทศที่เป็นตลาดใหม่

(๖) ได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้น้อยที่สุดโดยปราศจากเงื่อนไขที่จะทำลายประโยชน์และความมั่นคง ตลอดจนการแทรกแซงกิจการภายในของชาติ

(๗) ใช้นโยบายทางการทูตเพื่อจัดทำรายงาน ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ทางการเมือง การค้าขาย สังคมและวัฒนธรรมให้มากที่สุด เพื่อความมั่นคงของประเทศในด้านการปฏิบัติทางการทูต

(๘) กำชับให้สถานทูตที่ประจำในต่างประเทศให้ดูแลช่วยเหลือคุ้มครอง และบริการคนไทยที่ไปอาศัยหรือ ไปดำเนินธุรกิจในประเทศนั้น ๆ ให้สุดความสามารถ

(๙) สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนนักศึกษา ศิลปวัฒนธรรมผ่านสถานทูตไทยหรือสถาบันศูนย์ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติในต่างประเทศ

(๑๐) สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนนักศึกษาทางด้านวิชาการทหารผ่านผู้ช่วยทูตฝ่ายทหาร เพื่อความมั่นคงของประเทศ

(๑๑) สนับสนุนให้มีการตั้งองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อประสานกับตำรวจสากลในกรณีผู้ก่อการร้ายข้ามชาติและการติดตามจับกุมผู้ต้องหาที่หลบหนีเข้ามาแฝงตัวภายในประเทศ หรือการหลบหนีออกนอกประเทศ

๙. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

(๑) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีโดย ให้อาจารย์จากสถาบันการศึกษา ส่วนงานราชการต่าง ๆ ตลอดจนนักวิชาการจากภาคเอกชน ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเพื่อประโยชน์ในเชิงอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม การบริหารและคุณภาพชีวิตของประชาชน และการส่งออก

(๒) สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีกับนานาประเทศ เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อก่อให้เกิดความคิดริเริ่มและเพื่อให้เทคโนโลยีเหล่านั้นมีคุณภาพและเพียงพอที่จะพัฒนาประเทศชาติต่อไป

(๓) ให้นำเทคโนโลยีของการใช้พลังงานจากธรรมชาติต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้วมาประยุกต์ใช้ในเชิงการเกษตร อุตสาหกรรม และการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพเพื่อประโยชน์โดยรวมของประชาชน

(๔) สนับสนุนให้หน่วยงานเอกชนสามารถนำเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่คิดค้นโดยคนไทยมาประยุกต์เพื่อผลิตออกจำหน่ายทั้งภายในและภายนอกประเทศ

(๕) สนับสนุนให้มีการลงทุนวิจัยและพัฒนาร่วมกันกับต่างประเทศเพื่อนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้กับการเกษตรอุตสาหกรรมภายในประเทศ

๑๐. นโยบายด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม

(๑) แก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ประกาศ และคำสั่งที่ไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับแรงงาน และสาขาอาชีพต่าง ๆ ให้ถูกต้องและเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

(๒) ขยายการว่าจ้างทั้งภาครัฐและเอกชนให้มากยิ่งขึ้นและอย่างเต็มที่ โดยให้มีองค์กรของรัฐดำเนินการควบคุมและดูแลการว่าจ้างอย่างใกล้ชิด เพื่อขจัดการขูดรีดแรงงานที่ไม่เป็นธรรมให้หมดสิ้นไป และให้งดเว้นการจ้างงานแบบชั่วคราว

(๓) เพิ่มความมั่นคงในการทำงานและหลักประกันในการทำงานแก่ผู้ใช้แรงงานทั้งที่ทำงานในประเทศและต่างประเทศ โดยมีระบบประกันสังคมเป็นผู้รองรับกรณีตกงาน เจ็บป่วย ลาคลอด ฯลฯ

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งสภาพแรงงาน กลุ่มสมาคมและชมรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและความมั่นคงของชาติ

(๕) ส่งเสริมและสนับสนุนระบบแรงงานสัมพันธ์ การคุ้มครองแรงงาน และมาตรการความปลอดภัยในการทำงาน ทั้งแบบทวิภาคีและไตรภาคีให้นายจ้างและลูกจ้างมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

(๖) ส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกอบรมแก่ประชาชน เกษตรกร ตลอดจนปกป้องสิทธิและผลประโยชน์อันพึงมีพึงได้ของประชาชนทุกสาขาอาชีพ

(๗) จัดตั้งศูนย์สารนิเทศและสวัสดิการให้เป็นศูนย์ข้อมูลในการจัดหางาน การจัดทำทะเบียนผู้ใช้แรงงาน การจัดเก็บภาษีให้ถูกต้อง การเดินทางไปทำงานในต่างประเทศ การให้สวัสดิการแรงงานต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริการแก่ผู้ใช้แรงงาน

(๘) ส่งเสริมและปรับปรุงกฎหมาย เพื่อให้มีกองทุนบำนาญแห่งชาติสำหรับผู้ใช้แรงงานทุกสาขาอาชีพ เพื่อเป็นหลักประกันความมั่นคงในการดำรงชีวิตหลังจากเกษียณอายุ

(๙) ส่งเสริมและปรับปรุงกฎหมาย เพื่อให้มีกองทุนเพื่อสวัสดิการแรงงานและสังคมแห่งชาติ และเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้แรงงานสูงสุด

(๑๐) ส่งเสริมและปรับปรุงกฎหมาย เพื่อให้มีกองทุนการประกันสุขภาพแห่งชาติ ทั้งผู้ใช้แรงงาน ครอบครัว ผู้ว่างงาน รวมจนกระทั่งถึงผู้พิพากษาและผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

๑๑. นโยบายด้านสตรี เด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาสในสังคม

(๑) ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย เพื่อส่งเสริมหญิงและชายมีสิทธิเท่าเทียมกัน และขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีเพื่อให้สตรีมีสิทธิเสรีภาพโดยสมบูรณ์ในการพัฒนาประเทศทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม

(๒) จัดหางานที่เหมาะสมและสงวนสิทธิของงานบางประเภทสำหรับสตรี เพื่อเปิดโอกาสให้สตรีได้มีโอกาสหางานทำได้มากขึ้น

(๓) คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก เยาวชนและผู้ด้อยโอกาสในสังคมให้มีความเป็นอยู่ในสังคม
อย่างเป็นธรรมและมีอาชีพที่เหมาะสม

(๔) ให้การคุ้มครองการใช้แรงงานเด็กอย่างเข้มงวด โดยการใช้แรงงานจะต้องได้รับการ
ยินยอมจากบิดา มารดา หรือผู้ปกครองให้อยู่ในความดูแลของหน่วยงานของรัฐ และไม่ใช้แรงงานเด็ก
ไปในทางที่ผิด และเกินกว่าเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้

(๕) ออกกฎหมายลงโทษ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่ทำทารุณกรรมและไม่เอาใจใส่
ในการเลี้ยงดูบุตร หรือเด็กที่อยู่ในความอุปการะ

(๖) ให้การสนับสนุน บิดา มารดา หรือผู้ปกครองในการช่วยเหลือด้านการเงินในกรณี
ที่มีภาระเรื่องบุตรอย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะในกรณีที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า
เกณฑ์มาตรฐาน รัฐบาลจะต้องสนับสนุนให้เด็กไทยทุกคนมีความเป็นอยู่ที่ดีและมีโอกาสเข้าโรงเรียน
โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด

(๗) สนับสนุนให้มีองค์กรของรัฐเพื่อที่จะดูแลเด็กก่อนนาถาที่ถูกบิดา มารดาทอดทิ้ง
ให้มีโอกาสได้อยู่ในสภาพที่ดีที่ทางรัฐบาลจะสามารถจัดสรรหาได้อย่างเต็มความสามารถ

(๘) สนับสนุนให้มีองค์กรของรัฐเพื่อที่จะดูแลและให้ความอนุเคราะห์แก่ผู้ด้อยโอกาส
ในสังคม เช่น บุคคลทุพพลภาพ ผู้ที่เกิดมาไม่สมประกอบ และไม่สมประกอบอันเกิดจากอุบัติเหตุ
ได้มีความเป็นอยู่ที่ดีและอบอุ่น

๑๒. นโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๑) กำหนดแผนการใช้พิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่มีคุณค่าของชาติอย่างประหยัด
และคุ้มค่าที่สุด

(๒) ให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญคุณค่าของระบบนิเวศน์
รวมทั้งทรัพยากรของชาติแก่ประชาชนอย่างกว้างขวาง

(๓) ป้องกันและเร่งรัดการแก้ไขปัญหามลภาวะและสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ ทั้งในปัจจุบัน
และอนาคต

(๔) ฟื้นฟูความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศน์และทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลายไป
อย่างมากให้กลับคืนสู่สภาพเดิม และอนุรักษ์ปรับปรุงสภาพแวดล้อมของธรรมชาติให้คงไว้เป็นรูปธรรม

(๕) หยุดยั้งการทำลายป่าไม้และทรัพยากรธรรมชาติพร้อมกับดำเนินการฟื้นฟูอนุรักษ์สภาพป่าต้นน้ำลำธาร เพื่อคงไว้ซึ่งป่าไม้และธรรมชาติที่สมบูรณ์ อีกทั้งยังส่งเสริมการปลูกป่าทุกประเภท

(๖) ปรับปรุงและพัฒนาทรัพยากรแหล่งน้ำทุกประเภท ทั้งประเภทให้เป็นแหล่งน้ำธรรมชาติ สะอาดปราศจากมลพิษ

(๗) ส่งเสริมและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า เพื่อก่อให้เกิดความหลากหลายของชนิดพันธุ์สัตว์อย่างต่อเนืองและเป็นรูปธรรม

(๘) พัฒนาการใช้พลังงานจากธรรมชาติและทรัพยากรของชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยไม่เกิดผลเสียต่อสภาวะแวดล้อมและมุ่งพึ่งตนเองในด้านการนำเข้าพลังงานหลักจากต่างประเทศ และให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยไม่เกิดผลเสียต่อสภาวะแวดล้อมและมุ่งพึ่งตนเองในด้านการนำเข้าพลังงานที่มีอยู่ภายในประเทศเป็นพลังงานสำรองที่มีอยู่ภายในประเทศเป็นพลังงานสำรอง

(๙) ส่งเสริมการผลิตพลังงานภายในแต่ละชุมชน โดยการสร้างและดำเนินการผลิตกระแสไฟฟ้าของชุมชนแต่ละแห่ง ด้วยวัตถุดิบภายในท้องถิ่น หรือจากภาคเกษตรกรรม

๑๓. นโยบายด้านการต่อต้านยาเสพติด และโรคติดต่อที่รุนแรง

(๑) ป้องกันและปราบปรามการผลิต การจำหน่าย การเสพยาเสพติดให้โทษอย่างเหี้ยมขาด

(๒) ป้องกันและปราบปรามการนำเข้ายาเสพติดให้โทษทุกชนิดจากต่างประเทศอย่างเหี้ยมขาด

(๓) สนับสนุนให้การประสานอย่างมีประสิทธิภาพของทหารและตำรวจตระเวนชายแดน ในการป้องกันการนำเข้าและจำหน่ายประเภทยาเสพติดให้โทษตามแนวชายแดนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

(๔) ให้ความคุ้มครองและกักกันผู้ที่ติดยาเสพติด และใช้วิธีการทางการแพทย์เพื่อให้เขาเหล่านั้นกลับสู่สภาพเดิม

(๕) ให้มีมาตรการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างรุนแรงในกรณีที่สืบทราบได้ว่ามีส่วนพัวพันกับการผลิต การจำหน่าย และการเสพยาเสพติดให้โทษ

(๖) ให้เข้มงวดกับการนำเข้ายาปราบศัตรูพืชที่มีสารพิษเฉื่อยปน และการนำเข้าพืชหรือผลไม้จากต่างประเทศที่อาจก่อให้เกิดโรคระบาดติดต่อมีผลเสียต่อการเกษตรของประเทศ

(๗) ให้ความสำคัญและเข้มงวดกับการนำเข้าสัตว์หรือพาหนะต่าง ๆ ทุกชนิดจากต่างประเทศให้มากที่สุด ซึ่งอาจจะเป็นพาหะโรคร้ายแรงและเป็นอันตรายต่อการบริโภคภายในประเทศ

(๘) ให้ความสำคัญเข้มงวดกับชาวต่างชาติที่จะเดินทางเข้ามาในประเทศ ซึ่งอาจนำโรคระบาดร้ายแรงต่าง ๆ เข้ามาในประเทศได้

๑๔. นโยบายด้านสาธารณสุข และสาธารณสุขภาค

(๑) สนับสนุนและส่งเสริมการให้บริการด้านสาธารณสุขและสาธารณสุขภาคอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง

(๒) เพิ่มมาตรการควบคุมการโฆษณาสินค้าบางประเภทที่ให้โทษต่อสุขภาพและร่างกายของประชาชน

(๓) สนับสนุนให้อาณาเขตตำบล อำเภอ และโรงพยาบาลทุกจังหวัดให้มีการบริการที่ดีและทั่วถึงเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง

(๔) ปรับโครงสร้างการให้บริการทางด้านสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น การรักษาโรคต่าง ๆ ผ่านข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ การเก็บสำรongsายชนิดต่าง ๆ ไว้ที่ศูนย์ของจังหวัด เป็นต้น

(๕) ควบคุมการคิดค่ารักษาพยาบาลของโรงพยาบาลเอกชนให้มีความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

(๖) เพิ่มมาตรการการให้บริการของโรงพยาบาลของรัฐทุกแห่งในต่างจังหวัด เพื่อให้ประชาชนทุกหมู่เหล่า มีโอกาสเข้าถึงแหล่งรักษาพยาบาลและแหล่งยาอย่างเต็มที่

(๗) ส่งเสริมและพัฒนาการแพทย์ไทย และการแพทย์แผนทางเลือก โดยรื้อฟื้นและส่งเสริมการรักษาด้วยภูมิปัญญาการแพทย์ไทย และการแพทย์ตะวันออก ตลอดจนการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาสมุนไพรไทยให้เป็นยารักษาโรคและบำรุงสุขภาพ

(๘) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมและรักษาสุขภาพด้วยภูมิปัญญาไทย และสมุนไพรไทยในท้องถิ่นต่าง ๆ ทั่วประเทศ

๑๕. นโยบายด้านการสื่อสารและคมนาคม

(๑) ป้องกันระบบการผูกขาดจากบริษัทเอกชนและสนับสนุนให้มีการค้าเสรี

(๒) ยกเลิกสัมปทานที่เอาเปรียบประชาชนหรือผ่อนปรนลงมาเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการบริการประชาชน

(๓) ให้มีการจัดสรรแถบคลื่นวิทยุซึ่งเป็นทรัพยากรของชาติให้เกิดประโยชน์

(๔) ให้เพิ่มมาตรการแก่บริษัทหรือองค์กรต่าง ๆ ที่รับสัมปทานจากหน่วยงานของรัฐในการเป็นเจ้าของแถบคลื่นวิทยุหรือสัมปทานอื่น ๆ โดยจะต้องมีโรงงานผลิตชิ้นส่วนประกอบภายในประเทศ

(๕) สนับสนุนให้มีการขยายเส้นทางคมนาคมทั่วประเทศ ที่ประหยัดโดยเฉพาะการขนส่งทางน้ำ ทางรถไฟรางคู่มาตรฐานสากล รวมทั้งการคมนาคมทางรถยนต์ ทางบกและทางอากาศ

(๖) ป้องกันการลงทุนด้านสื่อสารคมนาคมที่ซ้ำซ้อน

(๗) สนับสนุนและส่งเสริมการให้บริการสื่อสารและคมนาคมขั้นพื้นฐานของรัฐที่มีต่อประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ

(๘) จัดระบบการจราจรทุกจังหวัดให้เป็นระเบียบและเป็นรูปธรรม เพื่อลดมลภาวะและการสูญเสียพลังงาน อุบัติเหตุ เวลา ฯลฯ

(๙) ลงโทษผู้ฝ่าฝืนกฎจราจรที่ทำให้เกิดการจราจรติดขัด รวมทั้งการใช้เส้นทาง การบรรทุกที่มีผลต่อสาธารณสุขปลอดภัยอย่างเป็นรูปธรรม

๑๖. นโยบายด้านการกีฬา

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพของประชาชน โดยการสร้างสถานที่ฝึก สถานที่แข่งขันและสถานที่พักผ่อนสาธารณะให้เพียงพอโดยเฉพาะในเมืองใหญ่

(๒) ส่งเสริมให้ทุกจังหวัดมีสโมสรโดยรวมของจังหวัดและอำเภอ เพื่อให้ประชาชนทุกหมู่เหล่ามีโอกาสเป็นสมาชิกเพื่อฝึกซ้อมหรือเล่นกีฬาตามที่ตนเองชอบ

(๓) สนับสนุนและส่งเสริมให้เอกชนมีสโมสรการกีฬาของตนเอง เพื่อให้องค์กรเหล่านั้นมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและสามารถพัฒนาให้เป็นสโมสรระดับชาติได้

(๔) ส่งเสริมให้มีสนามเด็กเล่นและสนามกีฬา ทุกหมู่บ้านที่มีผู้คนอาศัยอยู่ตามจำนวนที่ระบุไว้ในกฎหมาย

(๕) ส่งเสริมให้มีสวนสาธารณะทุกแห่งที่มีผู้คนอยู่หนาแน่นเพื่อเป็นปอดของธรรมชาติ

(๖) ส่งเสริมการกีฬาและนักกีฬาของชาติ ให้มีขวัญกำลังใจและความสามารถอย่างแท้จริง เพื่อเขาเหล่านั้นจะได้สร้างชื่อเสียงในวงการกีฬาระดับประเทศและระดับโลก

(๗) จัดหาอุปกรณ์กีฬา อุปกรณ์ออกกำลังกาย ที่เหมาะสมกับความต้องการของท้องถิ่น ให้ครบทุกจังหวัด ทุกอำเภอ ทุกตำบล และทุกหมู่บ้าน

(๘) จัดให้มีกองทุนกีฬาประจำตำบล เพื่อเป็นต้นทุนในการทำกิจกรรมกีฬาของท้องถิ่น

(๙) จะสนับสนุนให้นักกีฬาไทยได้มีโอกาสไปฝึกซ้อม และแข่งขันต่างประเทศ เพื่อสร้างชื่อเสียงและรายได้ให้กับตนเองและประเทศชาติ

(๑๐) จะจัดให้มีกิจกรรมกีฬาทั้งเพื่อการออกกำลังกาย และการแข่งขัน สำหรับผู้สูงอายุ

(๑๑) จะจัดให้มีกิจกรรมกีฬาทั้งเพื่อการออกกำลังกาย และการแข่งขัน สำหรับผู้พิการ

(๑๒) จะเปิดโอกาสให้ประชาชนผู้มีความสามารถทางด้านกีฬาแบบรู้กว้างและรู้ลึก รอบด้านในแต่ละชนิดกีฬา เข้ามาบริหารประเทศในตำแหน่งรัฐมนตรี และตำแหน่งที่เกี่ยวข้อง โดยมิต้องเป็นสมาชิกพรรคพลังเศรษฐกิจไทย

อุดมการณ์ของพรรคพลังเศรษฐกิจไทย

พรรคพลังเศรษฐกิจไทย เป็นพรรคการเมืองที่เตรียมการการประชุมจัดตั้งพรรคตั้งแต่วันที่ ๒๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ และได้รับอนุมัติให้จดทะเบียนจัดตั้งพรรคได้ในปีพุทธศักราช ๒๕๕๕ โดยคณะบุคคลที่มีอุดมการณ์และเชื่อมั่นในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มุ่งพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

พรรคเชื่อมั่นในคุณค่า ศักดิ์ศรี คุณสมบัตินั้น และความสามารถของคนทุกคน ดังนี้

(ก) เป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีอุดมการณ์ต่อแนวทางของพรรค

(ข) เป็นผู้ที่พร้อมที่จะเสียสละ และพากเพียรในการทำงานเพื่อพรรค และอุดมการณ์ของพรรคจนประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของพรรค

(ค) เป็นผู้ที่มีความรู้ มีอุดมการณ์อย่างแรงกล้า และยึดมั่นในแนวทางของพรรค ศึกษาอย่างถ่องแท้เพื่อเข้าร่วมในการขยายอุดมการณ์และแนวทางของพรรคสู่สาธารณชนต่อไป

(ง) เป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาขัดแย้งหรือข้อบกพร่อง จนได้รับการตำหนิจากคณะกรรมการบริหารพรรค และ/หรือสมาชิกพรรคทั่วไป

พรรคจึงมุ่งส่งเสริมสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาค พัฒนาศักยภาพและสร้างหลักประกัน อันมั่นคงให้แก่ประชาชนทุกสาขาอาชีพทุกกลุ่ม ส่งเสริมการอนุรักษ์และฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ และภูมิปัญญาท้องถิ่น

พรรคเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจแบบเสรี สนับสนุนการแข่งขันโดยเสรีและเป็นธรรม จึงมุ่งสร้างความ เป็นเลิศด้านเศรษฐกิจให้บังเกิดทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น พรรคเชื่อว่ารัฐจะเข้าแทรกแซงได้ เฉพาะกรณีจำเป็น เพื่อป้องกันการผูกขาดตัดตอนทั้งทางตรงและทางอ้อม หรือในกิจการอันจำเป็น เพื่อรักษาผลประโยชน์ของประชาชนหรือประโยชน์สาธารณะเท่านั้น

พรรคเชื่อมั่นในการเมือง การบริหารที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความซื่อสัตย์ สุจริต และเชื่อมั่น ในระบบพรรคการเมือง จึงมุ่งที่จะเสริมสร้างพรรคให้เป็นพรรคการเมืองที่มีความเป็นสถาบันอย่างแท้จริง พร้อมทั้งทำหน้าที่ทั้งด้านบริหารและด้านนิติบัญญัติ เพื่อสืบทอดภารกิจในการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย ทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ให้ความรู้ ความเข้าใจ สร้างจิตสำนึกและอุดมการณ์ทางการเมือง แก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไปและมุ่งเน้นการกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ท้องถิ่น เพื่อให้ ประชาชนมีส่วนร่วมในทางการเมืองและการปกครองอย่างจริงจัง รวมทั้งสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับ พรรคการเมืองและกลุ่มประชาสังคม ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อบรรลุอุดมการณ์และภารกิจ ร่วมกัน

เพื่อสืบทอดเจตนารมณ์และอุดมการณ์ และเพื่อการปฏิบัติภารกิจดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพ พรรคจึงกำหนดข้อบังคับพรรคไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อบังคับพรรคการเมือง

พรรคพลังเศรษฐกิจไทย พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อ ๑ ข้อบังคับพรรคนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคพลังเศรษฐกิจไทย พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับพรรคพลังเศรษฐกิจไทย นี้ตั้งแต่วันที่ได้รับการตอบรับจาก นายทะเบียนพรรคการเมืองเป็นต้นไป

หมวดที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้ชื่อย่อชื่อย่อนี้เรียกว่า “พรรคพลังเศรษฐกิจไทย” มีชื่อย่อภาษาไทยว่า “พศท.” เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “THAI ECONOMIC FORCES PARTY” และชื่อย่อภาษาอังกฤษว่า “TEP.

ข้อ ๔ เครื่องหมายพรรค และความหมายนั้น “พรรคพลังเศรษฐกิจไทย” กำหนดใช้ภาพเครื่องหมายดังภาพ

(๑) พรรคพลังเศรษฐกิจไทย ใช้เครื่องหมายเป็นภาพตัวอักษร พศท. ซึ่งมีภาพของแผนที่ประเทศไทยอยู่กลางภาพ ด้านล่างของเครื่องหมายประกอบด้วยข้อความ ๓ บรรทัด ได้แก่ พรรคพลังเศรษฐกิจไทย THAI ECONOMIC FORCES PARTY และคำขวัญของพรรค คือ เศรษฐกิจนำการเมือง ตามลำดับ

ภาพของตัวอักษร พศท หมายถึง พลังสามัคคีในการพัฒนาแผ่นดินไทยไปพร้อมกัน กับความมีสันติภาพ ภารดรภาพ ภายใต้นโยบายเศรษฐกิจนำการเมือง

(๒) สีน้ำเงิน หมายถึง เสถียรภาพ ความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ

(๓) พื้นสีขาว หมายถึง การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความบริสุทธิ์และสันติธรรม

(๔) สีแดง หมายถึง ดวงอาทิตย์ พลังสร้างชีวิตและความรุ่งเรือง

(๕) สีเขียว หมายถึง กระบวนการก่อเกิดนวัตกรรมทางเศรษฐกิจการเกษตร ด้วยทักษะและภูมิปัญญาอันเป็นลิขสิทธิ์ของไทย

ข้อ ๕ สำนักงานใหญ่พรรคพลังเศรษฐกิจไทย ตั้งอยู่ ณ บ้านเลขที่ ๑๔๘ ซอย ๒๐ ถนนสาย ๓๔๕ ตำบลบางคูวัด อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี รหัสไปรษณีย์ ๑๒๐๐๐

ข้อ ๖ สาขาพรรคที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ณ ที่ใด ให้เรียกชื่อว่า พรรคพลังเศรษฐกิจไทย สาขาจังหวัด.....โดยมีชื่อ สถานที่ตั้ง ตำบล/แขวง และอำเภอ/เขต กำกับต่อท้ายแล้วแต่กรณี

ข้อ ๗ พรรคพลังเศรษฐกิจไทย มีแนวนโยบายตามที่ได้จดทะเบียนไว้ต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

หมวด ๒

สมาชิก และสมาชิกภาพ

ข้อ ๘ บุคคลที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้มีสิทธิเข้าเป็นสมาชิกของพรรค

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด หรือแปลงสัญชาติซึ่งได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเป็นสมาชิก

(๓) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๔) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๕) ไม่เป็นบุคคลต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาล หรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๖) ไม่เป็นบุคคลไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือบุคคลล้มละลาย

(๗) ไม่เคยกระทำความผิดต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก เว้นแต่ความผิดฐานลหุโทษ หรือความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดเกี่ยวกับเรื่องการเมือง แต่ถ้ามีเหตุผลจำเป็นเป็นกรณีพิเศษ คณะกรรมการบริหารพรรคอาจพิจารณารับผู้ขาดคุณสมบัติตามข้อนี้ให้เป็นสมาชิกก็ได้

(๘) ไม่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

(๙) มิได้เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่นในวันสมัครเป็นสมาชิก

ข้อ ๙ การสมัครเป็นสมาชิกพรรคให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคด้วยตนเองและให้คำรับรองว่าตนมิได้เป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่น โดยมีสมาชิกพรรครับรองไม่น้อยกว่าสองคน ตามสถานที่ที่พรรคกำหนด พร้อมด้วย หลักฐานประกอบ ดังนี้

(๑) รูปถ่ายขนาด ๑.๕ นิ้ว ซึ่งถ่ายไว้ไม่เกิน ๖ เดือน นับถึงวันที่สมัคร จำนวน ๒ รูป

(๒) สำเนาบัตรประชาชนจำนวน ๒ ชุด

(๓) สำเนาทะเบียนบ้านจำนวน ๒ ชุด

เมื่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคได้รับใบสมัครแล้ว ถ้าเห็นว่ามีคุณสมบัติครบถ้วน ให้เสนอคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาพร้อมด้วยคำคัดค้าน (ถ้ามี) เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรค มีมติให้รับเป็นสมาชิกแล้ว ในกรณีที่ต้องชำระค่าลงทะเบียน ให้แจ้งผู้สมัครชำระเงินค่าธรรมเนียม ลงทะเบียนและเมื่อชำระครบถ้วนแล้ว ให้ลงทะเบียนผู้นั้นเป็นสมาชิกพรรคและออกบัตรประจำตัว สมาชิกพรรคให้ไว้เป็นหลักฐาน

การสมัครเป็นสมาชิกที่สาขาพรรค เมื่อประธานสาขาพรรคได้รับใบสมัครแล้วถ้าเห็นว่ามีคุณสมบัติครบถ้วนให้เสนอชื่อต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคพร้อมด้วยคำคัดค้าน (ถ้ามี) แล้วดำเนินการ ตามพรรคต่อไป

ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนนายทะเบียนสมาชิกพรรคอาจเสนอหัวหน้าพรรค ผ่านเลขาธิการพรรคเพื่อได้รับบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่มีคุณสมบัติครบถ้วนเป็นสมาชิกก็ได้แล้วรายงาน ให้คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้รับเป็นสมาชิก

ในกรณียื่นสมัคร ณ สำนักงานใหญ่ แต่ภูมิลำเนาปัจจุบันของผู้นั้นอยู่ในต่างจังหวัด และมีสาขาพรรคในเขตเลือกตั้งนั้นให้นายทะเบียนสมาชิกพรรคแจ้งผลการรับสมัครและโอนทะเบียน สมาชิกไปยังสาขาพรรคที่ผู้นั้นสมัครมีภูมิลำเนาอยู่ เว้นแต่กรณีไม่มีสาขาพรรคในเขตเลือกตั้งที่ผู้นั้นสมัคร มีภูมิลำเนาอยู่ก็ให้ยื่นสมัครและลงทะเบียนที่สำนักงานใหญ่ได้ แต่ถ้ามีสาขาพรรคเมื่อใดให้สำนักงานใหญ่ โอนทะเบียนสมาชิกของผู้นั้นไปสังกัดสาขาพรรคนั้น ๆ ทันที

ข้อ ๑๐ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิก ต้องทำเป็นหนังสือมีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่าสองคน และต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบการคัดค้าน ให้ยื่นนายทะเบียนสมาชิกพรรคหรือประธานสาขาพรรคแล้วแต่กรณีและให้ส่งวนคำคัดค้านนั้น ๆ ไว้เป็นความลับ

ข้อ ๑๑ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรค มีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกพรรคโดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตาม ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นทราบโดยไม่ชักช้า คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าเป็นที่สุด

ข้อ ๑๒ ค่าธรรมเนียมลงทะเบียนหรือค่าบำรุงจะเก็บในอัตราเท่าใด ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๑๓ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออกโดยยื่นใบลาออกต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคและมีผลตั้งแต่วันที่สำนักงานใหญ่พรรคลงทะเบียนรับใบลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกพรรคตามข้อ ๘

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๖๔ วรรคสอง

(๕) พรรคการเมืองสิ้นสภาพความเป็นพรรคการเมือง เลิก หรือยุบไป

(๖) เป็นสมาชิกของพรรคการเมืองในขณะเดียวกันเกินกว่าหนึ่งพรรคการเมือง

การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามวรรคหนึ่ง (๔) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยมติของพรรค ต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับ แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลง

นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕
วรรคสามของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวัน
นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย หรือจะคงสมาชิกภาพของพรรคการเมืองเดิมต่อไปก็ได้

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๔ สมาชิกพรรคมีสิทธิดังต่อไปนี้

- (๑) มีสิทธิเข้าร่วมประชุมในที่ประชุมใหญ่ของพรรค
- (๒) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค
- (๓) มีสิทธิขอสมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค ในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับพรรค
- (๔) มีสิทธิในการให้ข้อเสนอแนะต่อพรรค
- (๕) มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการ คณะทำงาน หรือคณะอนุกรรมการต่าง ๆ ของพรรค
- (๖) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกเป็นตัวแทนสมาชิกเข้าร่วมประชุมใหญ่และลงคะแนนเสียงในที่ประชุมของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด
- (๗) มีสิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป

ข้อ ๑๕ สมาชิกมีหน้าที่จะต้องปฏิบัติดังนี้

- (๑) ปฏิบัติตามข้อบังคับพรรค
- (๒) รักษาชื่อเสียงของพรรคโดยไม่ปฏิบัติไปในทางที่จะนำความเสียหายมาสู่พรรค
- (๓) สนับสนุนส่งเสริมและเผยแพร่นโยบายและอุดมการณ์ของพรรค ตลอดจนกิจกรรมของพรรค
- (๔) สนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรค

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๖ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรคมีดังนี้

- (๑) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมืองและเข้าสู่การบริหารประเทศตามนโยบายของพรรคเพื่อบรรลุเป้าหมายตามอุดมการณ์
- (๒) พรรคจะจัดการส่งเสริมสถานภาพของสมาชิกให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัวและจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อสมานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศ
- (๓) พรรคจะให้สวัสดิการคุ้มครองจากอิทธิพล อำนาจมืด และส่งเสริมอาชีพให้กับมวลสมาชิก
- (๔) พรรคจะให้ความสำคัญแก่มวลสมาชิกพรรคทุกท่านอย่างเต็มรูปแบบ โดยให้ถือว่าสมาชิกพรรคเป็นบุคคลสำคัญและเป็นองค์กรหลักของพรรค

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๑๗ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไป อันจะส่งผลให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามวิถีทางระบบรัฐสภาเป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นของปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้กำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป ดังต่อไปนี้

- (๑) พรรคจะเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาอาชีพเพื่อฝึกอบรมแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป
- (๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมเพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วม ทางการเมือง เพื่อสิทธิประโยชน์ของพวกเขายิ่งขึ้น

(๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันในรูปขององค์กรชุมชน ท้องถิ่น เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการ การดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่นตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) พรรคจะส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคอย่างสม่ำเสมอ

(๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองหรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง

(๖) พรรคจะส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้เข้าชม หรือเข้าฟังการอภิปราย หรือบรรยายทางการเมืองอย่างทั่วถึง

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๑๘ เพื่อให้สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ร่วมกันสร้างพรรคพลังเศรษฐกิจไทย ให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพเป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทยจึงกำหนดวินัย ดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ทุกระดับ ต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรคและไม่ฝ่าฝืนต่อระเบียบ ข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อบุคคลอื่นโดยขัดต่อกฎหมายของรัฐ

(๓) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกันหรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหายและบ่อนทำลาย

(๔) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่ปกปิดความผิดและไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรค ที่ก่อให้เกิดความเสียหายของพรรค ทั้งนี้ ต้องรีบแจ้งให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(๕) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐหรือผิดศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคลและวงการทั่วไป

(๖) ผู้ปฏิบัติงานของพรรคไม่พึงนำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่นแม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๗) ในการดำเนินงานในรัฐสภาสมาชิกจะต้องปฏิบัติตามมติพรรคที่ได้มีมติไว้

ข้อ ๑๙ เพื่อเป็นการส่งเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมืองและทำหน้าที่ให้การเมืองมีคุณธรรมสมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางการเมือง ดังต่อไปนี้

(๑) มีความสำนึกในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

(๒) ประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรมและอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย

(๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในนโยบายและข้อบังคับของพรรค

(๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ด้วยการเสียสละและให้ความรู้ความเข้าใจของพรรคให้กับผู้อื่น

(๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง

(๖) ยอมรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อก่อให้เกิดความสามัคคีและมีประสิทธิภาพของพรรค

(๗) มีจิตสำนึกในศักดิ์ศรีเกียรติยศชื่อเสียงและวัฒนธรรมของประเทศชาติ และมีความรักชาติเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อสร้างความมั่นคงในเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๒๐ ให้มีคณะกรรมการบริหารพรรคคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรค โดยเลือกตั้งจากสมาชิกพรรคซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ในวันที่ประชุมใหญ่ จำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขาธิการพรรค
- (๔) รองเลขาธิการพรรค
- (๕) เภรัณญิกพรรค
- (๖) นายทะเบียนสมาชิกพรรค
- (๗) โฆษกพรรค
- (๘) กรรมการบริหารพรรคอื่น

ข้อ ๒๑ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่พรรค โดยการลงคะแนนลับ ตามลำดับดังนี้

- (๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคน
- (๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๒๐
- (๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารในตำแหน่งต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ความสามารถ ประสพการณ์ ความเหมาะสม และการเสียสละให้กับพรรคจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดไว้ตาม (๒)

ในกรณีที่จำนวนกึ่งหนึ่งดังกล่าวข้างต้นเป็นจำนวนที่มีเศษ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคนเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาอนุมัติ

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิกเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่กำหนดในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่าง ๆ โดยทั่วถึงกัน ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๒ วาระของกรรมการบริหารพรรคมีกำหนดคราวละสี่ปี

ข้อ ๒๓ คณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก โดยยื่นหนังสือต่อหัวหน้าพรรคหรือผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่แทนหัวหน้าพรรค และมีผลเมื่อหัวหน้าพรรคอนุมัติให้ออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) จงใจหรือเจตนาละเลยการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อทางราชการ

(๕) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ของที่ประชุมให้ออก

(๖) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออก ให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลง
ทั้งคณะ

(๗) ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดถือว่าหมดสภาพทั้งคณะรวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทนจนกว่าจะมีการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างซึ่งต้องกระทำภายในหกสิบวัน แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่งหัวหน้าพรรคตาม (๑) (๓) (๔) และ (๕) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ นับแต่วันที่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง

ในกรณีตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลงตาม (๒) และ (๖) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทนและให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ภายใน ๓๐ วัน หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ หรือครบวาระและนอกเหนือจากที่กำหนดในข้างต้นให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่ เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะให้คณะกรรมการบริหารที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมือง จะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ ยกเว้นกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจาก สมาชิกภาพของพรรค

ข้อ ๒๔ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับพรรค และมติของ ที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไป ตามนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค

(๓) ควบคุมไม่ให้พรรคการเมืองและผู้ซึ่งพรรคการเมืองส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง ใช้เกินวงเงินตามกฎหมายกำหนด

(๔) จัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งของ พรรคการเมือง ดังนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ให้จัดสรรเป็นจำนวนรวม โดยพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคการเมืองเสนอไว้ใน บัญชีรายชื่อแต่ละบัญชีที่ยื่นต่อคณะกรรมการเลือกตั้ง

(ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขต เลือกตั้ง โดยจัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคเป็นรายบุคคล

(ค) ค่าใช้จ่ายที่จัดสรรตาม (๑) และ (๒) ให้เป็นไปตามมติของที่ประชุม คณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

(๕) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการต่าง ๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงาน และคณะอนุกรรมการต่าง ๆ ของพรรค

(๖) อนุมัติและยุบเลิกการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๗) เลิกพรรค

(๘) อำนาจการต่าง ๆ และกระทำการหรือสั่งการใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๙) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๐) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(๑๑) พิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๑๒) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจการต่าง ๆ ของพรรคและคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๑๓) จัดตั้งแผนกต่าง ๆ ของพรรคตามสมควรเพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรคและให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือชั่วคราว

(๑๔) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ

(๑๕) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎระเบียบของพรรค

ข้อ ๒๕ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(ก) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(ข) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรคตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

- (ค) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว
- (ง) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎระเบียบ มติของพรรคและคำสั่งพรรค
- (จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค
- (ฉ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย
- (๓) เลขาธิการพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้
- (ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายและให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรคหรือรองหัวหน้าพรรคในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ
- (ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและต่อที่ประชุมใหญ่พรรค
- (ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหาร คณะที่ปรึกษาพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และที่ประชุมใหญ่พรรค
- (ง) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่ของพรรค
- (๔) รองเลขาธิการพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขาธิการพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย
- (๕) เภรัณูภิกพรรค มีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สินหนี้สินและงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด
- (๖) นายทะเบียนสมาชิกพรรค มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการรับสมาชิก และการพ้นจากตำแหน่งของสมาชิก

(๗) โฆษกพรรค มีหน้าที่ ดังนี้

(ก) แลกเปลี่ยนที่ประชุมของพรรคและแถลงกิจการต่าง ๆ ของพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๘) กรรมการบริหารอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

หมวด ๘

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้ารับเลือกตั้ง

เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๒๖ การพิจารณาส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อของพรรคการเมือง ให้เป็นความรับผิดชอบร่วมกันของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองและคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง

ในการพิจารณาส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองพิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองจากรายชื่อตามลำดับ ดังต่อไปนี้

(๑) รายชื่อผู้ซึ่งที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมืองให้ความเห็นชอบ

(๒) รายชื่อบุคคลอื่นที่เห็นสมควร

มติคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองที่ให้ส่งผู้ใดเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้เป็นที่สุด

หมวด ๙

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๒๗ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง ต้องดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา

ข้อ ๒๘ ในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองให้ขึ้นอยู่กับพิจารณาของคณะกรรมการบริหารพรรค ตามความประสงค์ของสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคนซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎร อยู่ในจังหวัดนั้น ๆ

ข้อ ๒๙ การจัดตั้งสาขาพรรคให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้สมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาพรรครวบรวมสมาชิกของพรรคซึ่งมีภูมิลำเนา ตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในจังหวัดนั้น จำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคนโดยจัดทำทะเบียนสมาชิกไว้

(๒) ให้ผู้แทนสมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาในจังหวัดนั้น ๆ ยื่นแสดงความจำนงเพื่อขอ จัดตั้งสาขาพรรคต่อสำนักงานใหญ่พรรคเพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาอนุมัติ โดยจัดส่งบัญชี รายชื่อตาม (๑) ไปด้วย

ข้อ ๓๐ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้จังหวัดใดจัดตั้งสาขาพรรคได้ให้มีหนังสือ แจ้งต่อตัวแทนของสาขาพรรคนั้น เพื่อดำเนินการประชุมเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้ว ให้แจ้ง สำนักงานใหญ่พรรคทราบ เพื่อให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ประชุมจัดตั้งสาขาพรรคเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป การประชุมเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการ สาขาพรรคดังกล่าวต้องมีสมาชิกของพรรคซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคน

ข้อ ๓๑ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกซึ่งมีภูมิลำเนา ตามหลักฐานทะเบียนราษฎรในจังหวัดนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค เป็นผู้ดำเนินการซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เกราะญญิกสาขาพรรค
- (๖) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค
- (๗) โฆษกสาขาพรรค
- (๘) กรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๓๒ คณะกรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่เมื่อพ้นตำแหน่งตามวาระแล้วมีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๓๓ การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่และให้ลงคะแนนลับตามลำดับ ดังนี้

(๑) ให้ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคกำหนดจำนวนของคณะกรรมการสาขาพรรคตามข้อ ๓๑

(๒) เลือกประธานสาขาพรรคเป็นลำดับแรกแล้วเลือกรองประธานหนึ่งคนและกรรมการสาขาพรรคอื่น ๆ อีกจนครบตาม (๑)

(๓) การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการสาขาพรรคจะต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๓๔ ให้สาขาพรรคการเมืองมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) เผยแพร่นโยบายพรรค กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม

(๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(๔) จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรคเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรคและประชาชนโดยทั่วไป

(๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรคเพื่อพิจารณา

(๗) เสนอชื่อบุคคลที่จะเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสภาท้องถิ่นอื่น ๆ ตามกฎหมายในเขตสาขานั้น ๆ

(๘) จัดทำแผนงานโครงการและรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคทุกไตรมาสเดือนและภายในหกสิบวันนับแต่สิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๓๕ กรรมการสาขาพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ประธานสาขาพรรค

(ก) เป็นผู้แทนของสาขาพรรคและเป็นผู้รับผิดชอบในกิจกรรมทั้งปวงของสาขาพรรค

(ข) เป็นประธานของคณะกรรมการสาขาพรรค เรียกประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและเป็นประธานการประชุม

(ค) เรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรคและเป็นประธานของที่ประชุมตลอดจนดำเนินการประชุม

(ง) มีสิทธิยับยั้งมติคณะกรรมการสาขาพรรค หรือคณะกรรมการอื่น ๆ ที่คณะกรรมการสาขาพรรคจัดตั้งขึ้นเพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามวัน ซึ่งหากพ้นกำหนดดังกล่าวให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมือง ให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของสาขาพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติของสาขาพรรค

(ฉ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๑) ในกรณีประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้ที่มีตำแหน่งรองลงมาลำดับต้นทำหน้าที่แทน

(๒) รองประธานสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่ประธานสาขาพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

(ก) ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวง ของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากประธานสาขาพรรคในกิจการที่ประธานสาขาพรรคมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากประธานสาขาพรรคในกิจการที่ประธานสาขาพรรคมอบหมาย ให้ปฏิบัติ

(ข) เสนอรายงานต่อที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและที่ประชุมใหญ่
สาขาพรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและที่ประชุมใหญ่
สาขาพรรค

(ง) กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานสาขาพรรค

(๔) รองเลขานุการสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขานุการสาขาพรรค
หรือคณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

(๕) เภรัญญิกสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุม รายรับ-รายจ่าย
บัญชีทรัพย์สินหนี้สินและงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคกำหนด

(๖) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค มีอำนาจรับผิดชอบทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค

(๗) โฆษกสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

(ก) แลกเปลี่ยนที่ประชุมและกิจการต่าง ๆ ของสาขาพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

(๘) กรรมการอื่นของสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่ประธานสาขาพรรค
หรือคณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

ข้อ ๓๖ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ครบวาระ

(๒) ตำแหน่งคณะกรรมการบริหารสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการทั้งหมด

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากตำแหน่งหรือมีมติให้ยุบสาขาพรรค

เมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขาพรรค
มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายใน
สี่สิบห้าวัน ในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานสาขาพรรคเป็นผู้ปฏิบัติ
หน้าที่แทน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่ง อยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๓๗ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๓๖

(๓) ลาออก โดยยื่นใบลาออกต่อหัวหน้าพรรคหรือผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่แทนหัวหน้าพรรค

(๔) ต้องคุมขังโดยหมายศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๕) ขาดจากสมาชิกภาพ

ข้อ ๓๘ ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้นเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถเข้าร่วมประชุมได้ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่ง มาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๓๙ ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งเพื่อแถลงผลงานในรอบปี และรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

หมวด ๑๐

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่พรรคการเมือง

ข้อ ๔๐ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรคการเมือง จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ หรือไม่น้อยกว่าสองพันคน แล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่ากัน มีสิทธิเข้าชื่อกันให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญของพรรคการเมือง

ข้อ ๔๑ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่พรรคการเมืองมีดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการบริหารพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมืองทั้งหมด

(๒) ผู้แทนของสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสาขาพรรคการเมือง

(๓) สมาชิกพรรคที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๔๒ ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๔๐ มาประชุมไม่น้อยกว่าสองร้อยคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุมในกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๔๓ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มาให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขาธิการพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งแล้วแต่กรณีทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๔ การดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมือง

(๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรคการเมือง

(๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคการเมือง

(๓) การเลือกตั้งหัวหน้าพรรคการเมือง รองหัวหน้าพรรคการเมือง เลขาธิการพรรคการเมือง รองเลขาธิการพรรคการเมือง เภรัณูญิกพรรคการเมือง นายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง โฆษกพรรคการเมือง และกรรมการบริหารอื่นของพรรคการเมือง

(๔) การเลือกตั้งคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง คณะกรรมการนโยบายพรรคการเมือง และคณะกรรมการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในพรรคการเมือง

(๕) รายงานการดำเนินกิจการของพรรคการเมืองที่ได้ดำเนินการไปในรอบปีที่ผ่านมา

(๖) แผนการดำเนินการสำหรับปีต่อไป โดยเฉพาะการหารายได้ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมือง และการพัฒนาบุคลากรทางการเมือง

(๗) การแต่งตั้งผู้สอบบัญชีและการรับรองงบการเงินประจำปีของพรรคการเมือง

(๘) กิจการที่เสนอโดยคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง ประธานสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่าสี่สาขา หรือตัวแทนสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าห้าร้อยคน

(๙) กิจการอื่นตามที่กำหนดในประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้ง การลงมติเลือกบุคคลตาม

ข้อ ๔๔ (๓) และ (๔) ให้ลงคะแนนลับ

ข้อ ๔๕ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราวให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๖ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสองเดือนต่อครั้ง และหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษก็ได้ ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็น ที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๔๗ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุมให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุมถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๘ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๓

การประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๔๙ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมืองอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งก่อนการประชุมใหญ่ประจำปีของพรรคการเมือง และในกรณีที่จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งทั่วไปหรือเป็นการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อให้ความเห็นชอบในการเสนอชื่อบุคคลผู้สมควรได้รับการพิจารณา ให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคการเมืองทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อในกลุ่มจังหวัดที่อยู่ในความรับผิดชอบของสาขาพรรคการเมืองนั้น

ข้อ ๕๐ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมืองประกอบด้วย

(๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(๒) สมาชิกของสาขาพรรคไม่น้อยกว่าห้าสิบคน

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๑ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุมให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุมและให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๕๒ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองหรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้ง

(๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๓ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกคราวให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันโดยให้ระบุ วันเวลา และสถานที่ประชุมและระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๔

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๔ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยสองเดือนครั้ง และประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำร้องขอของกรรมการสาขาพรรคจำนวนกึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็น ที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๕๕ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคต้องมีกรรมการสาขาพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานที่ประชุม หากประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๖ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

หมวด ๑๑

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน

และการจัดทำบัญชีของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๕๗ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารการเงินทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมืองตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชีให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

ในกรณีที่มีการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง ให้ประธานสาขาพรรคการเมืองจัดให้มีการทำบัญชีของสาขาพรรคการเมืองและรับรองความถูกต้อง ตลอดจนจัดส่งบัญชีของสาขาพรรคการเมือง เพื่อแสดงรวมไว้ในบัญชีของพรรคการเมือง

ข้อ ๕๘ บัญชีของพรรคการเมือง และบัญชีของสาขาพรรคการเมืองประกอบด้วย

(๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย

(๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค

(๓) บัญชีแยกประเภท

(๔) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

การลงรายการบัญชีต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ถูกต้องสมบูรณ์โดยครบถ้วน บัญชีตาม (๑) และ (๒) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่รายการนั้น

เกิดขึ้น

บัญชีตาม (๓) และ (๔) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น

หมวด ๑๒

รายได้ของพรรคการเมือง การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม

และค่าบำรุงพรรคการเมืองและการบริจาคแก่พรรคการเมือง

ข้อ ๕๙ พรรคอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

(๑) เงินค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมือง

(๒) เงินที่ได้จากการจำหน่ายสินค้า หรือบริการของพรรคการเมือง

(๓) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ ที่ได้จากการจัด

กิจกรรมหาทุนของพรรค

(๔) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ ที่ได้จาก

การบริจาคแก่พรรคการเมือง

(๕) เงินอุดหนุนจากกองทุน

(๖) ดอกผลของเงินและรายได้จากทรัพย์สินของพรรค

ข้อ ๖๐ สมาชิกพรรคการเมืองอาจเสียค่าบำรุงพรรคประจำปี ส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไรและจะเก็บเมื่อใดนั้นให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๖๑ การบริจาคนำพรรคการเมืองให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย ประกาศของคณะกรรมการ การเลือกตั้ง และประกาศของนายทะเบียนพรรคการเมือง

หมวด ๑๓

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๖๒ การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่าได้กระทำหรือละเว้นการกระทำอันควรแก่การลงโทษต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรคมีสมาชิกไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ ๖๓ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๖๒ แล้วให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งหรือหลายคน ทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูลหัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหา นั้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่า มีมูลให้เสนอข้อกล่าวหา นั้นพร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการหรือสมาชิกไม่เกินกว่าห้าคนเป็นกรรมการพิจารณาเสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๖๔ ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิกต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหาตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๖๕ เมื่อการพิจารณาสิ้นสุดลงหัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา

(๒) ยกข้อกล่าวหา

(๓) ตำหนิสมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ภาคทัณท์สมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคเห็นว่าควรได้รับการลงโทษ โดยการให้พ้นจากการเป็นสมาชิกพรรคให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาวินิจฉัยสั่งการและมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคถือเป็นที่สุด

ข้อ ๖๖ การพ้นจากสมาชิกพรรคกรณีเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามข้อ ๖๕ พรรคสองให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในเบื้องต้น แล้วดำเนินการต่อไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๓ พรรคท้าย

หมวด ๑๔

การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค

ข้อ ๖๗ การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรคจะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๖๘ การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรคต้องดำเนินการดังนี้

(๑) ญัตติเสนอมาจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกพรรคไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน

(๒) ที่ประชุมใหญ่พรรคออกเสียงลงคะแนนอนุมัติโดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกพรรคที่มาประชุม

หมวด ๑๕

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๖๙ พรรคมีความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มั่นคงสืบไป ฉะนั้นสมาชิกพรรคจะช่วยกันดำรงรักษาพรรคให้ดำรงอยู่คู่ปวงชนชาวไทย จนสุดความสามารถ เว้นแต่สิ้นสภาพ เลิก หรือยุบ ตามกฎหมาย

ข้อ ๗๐ การเลิกพรรคและสาขาพรรคให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๗๑ ในกรณีที่พรรคการเมืองต้องสิ้นสภาพ เลิก หรือยุบ ให้ทรัพย์สินของพรรคที่เหลือภายหลังจากการชำระบัญชีแล้วตกเป็นของสภาอากาศชาติไทย

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคพลังเศรษฐกิจไทย

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคพลังเศรษฐกิจไทย จำนวน ๑๙ คน ดังนี้

๑. นายธีระ เจียบุญหยุก	หัวหน้าพรรค
๒. นายแสงฟ้า นพรัตน์เรืองเด่น	รองหัวหน้าพรรค
๓. นายอังกร ไผ่แก้ว	รองหัวหน้าพรรค
๔. นายดีเอก มณีโชติ	เลขาธิการพรรค
๕. ร.ต. ชนก เกษมวงศ์	รองเลขาธิการพรรค
๖. นางสาวกัญญา ศรุตผจญ์	เหรัญญิกพรรค
๗. นายโอปอ วรพิชิตพงศ์	นายทะเบียนสมาชิกพรรค
๘. นางสาวฐิติอุมา พรหมแสง	โฆษกพรรค
๙. นางสาวปิริยา อักษรคง	กรรมการบริหารพรรค
๑๐. นางพิมพ์ชนา อริยรัฐทวิสุข	กรรมการบริหารพรรค
๑๑. พ.ท. พลสุข นาคจั่น	กรรมการบริหารพรรค
๑๒. นายวิวัฒน์ กุญทวีจร	กรรมการบริหารพรรค
๑๓. นายรัชพงษ์ ศรีแสง	กรรมการบริหารพรรค
๑๔. นายบัณฑิต เชิดชูวงศ์สกุล	กรรมการบริหารพรรค
๑๕. นายศิริชัย มณีรัตน์	กรรมการบริหารพรรค
๑๖. นายอำพล เชิดชูวงศ์สกุล	กรรมการบริหารพรรค
๑๗. นายมงคล เขมวิลาส	กรรมการบริหารพรรค
๑๘. นางสาวพิมพ์ธาดา อภิศิริสันติสุข	กรรมการบริหารพรรค
๑๙. นายยุทธพงษ์ ฤกษ์ชัย	กรรมการบริหารพรรค

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

อภิชาติ สุขัคคานนท์

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง